

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžrk/5/2020
Identifikačné číslo spisu: 1017201457
Dátum vydania rozhodnutia: 22.06.2021
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1017201457.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobkyne: K. E. C., občan Slovenskej republiky, nar. XX.XX.XXXX, s adresou U. Č.. XX, XXX XX D., zast.: advocatius s.r.o., advokátskym spoločenstvom, IČO: 36 868 752, so sídlom Palackého č. 12, P.O.BOX 69, 814 99 Bratislava, proti žalovanému (v konaní sťažovateľ): Okresný úrad Bratislava, odbor opravných prostriedkov, referát katastra nehnuteľností, IČO: 00 151 866, so sídlom Ružová dolina 27, 821 09 Bratislava, vo veci všeobecnej správnej žaloby, o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11.02.2020 č.k. 5S 168/2017-118, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Žalobkyni právo na úplnú náhradu trov kasačného konania voči sťažovateľovi p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Predmet kasačnej sťažnosti

1. Konanie o kasačnej sťažnosti z 18.03.2020 (č.l. 138) sa týka prieskumu rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11.02.2020 č.k. 5S 168/2017-118 (ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým správny súd rozhodnutie žalovaného Xo 20/2017-BPR z 20.06.2017 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“ - č.l. 31 obsahuje označenie Xo 20/17-BPR) v spojení s rozhodnutím Okresného úradu Bratislava, katastrálneho odboru (ďalej len „správa katastra“) č. X-32/2017 z 08.03.2017 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), obidve vydané v katastrálnom konaní, zrušil.

2. Kasačná sťažnosť sa opiera o nasledovné sťažnostné body:

- § 440 ods. 1 písm. g) v spojení s odsekom 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“, resp. „Správny súdny poriadok“), t.j. správny súd nesprávne právne posúdil príslušné ust. Občianskeho zákonníka v spojení so zákonom č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise

vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „katastrálny zákon“) a zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 182/1993 Z.z.“), ako aj - § 440 ods. 1 písm. h) S.s.p., t.j. krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu (rozsudok sp.zn. 1Sžr/185/2012 zo dňa 24. septembra 2013) v otázke možnosti zasahovania do znenia zmlúv a dohôd a listín, staršej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) v otázke interpretácie ust. § 59 Katastrálneho zákona (rozsudok sp.zn. 3 Sž-o-KS 109/2006 zo dňa 31. júla 2007 publikovaný pod č. R 44/2008).

II.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

3. Preskúmaným rozhodnutím žalovaný ako odvolací správny orgán konajúci v zmysle § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v nadväznosti na ustanovenie § 5 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) potvrdil prvostupňové rozhodnutie.

4. Z administratívneho spisu správy katastra vyplýva, že žalobkyňa návrhom z 09.02.2017 na opravu chyby doručeného dňa 14.02.2017 žiadala o zosúladenie skutkového stavu so stavom právnym vo veci evidencie titulu nadobudnutia vlastníckeho práva k bytu č. XX a garáže č. XXX (ďalej len „dotknuté nehnuteľnosti“), nakoľko k nim sú na liste vlastníctva (ďalej len „LV“) č. XXXX, k.ú. I. K. (č.l. 53) ako právny titul nadobudnutia vlastníckeho práva žalobkyne chybné evidované:

- Dohoda o zmene dispozíčného usporiadania a prevod rozostavaných bytov, nebyt. priestorov a garáží V-15031/2006 zo dňa 20.10.2006 (ďalej „Dohoda o zmene“ - vid' administratívny spis).

5. Žalobkyňa naopak žiadala od žalovaného, aby v katastrálnom konaní o oprave chýb boli ako správne tituly nadobudnutia vlastníctva k dotknutým nehnuteľnostiam nasledujúce listiny:

a) Zmluva o výstavbe domu a zriadení vecného bremena z 24.02.2001" (ďalej len „Zmluva o výstavbe“ - č.l. 16), ktorá bola uzatvorená medzi J. K. a S. K. strane a Zámockou spoločnosťou, akciová spoločnosť (ďalej len „Zámocká spoločnosť“), na strane druhej;

a. jej predmetom bola výstavba polyfunkčného objektu „Funkčný celok IV/I-V“ na U. B. a

b. jej vklad bol vykonaný dňa 13.03.2001 zápisom do časti „D“ LV č. XXXX (č.l. 15) nasledovne (č.l. 32):

i. „Dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o kolaudácii stavby na (p.č. XXX/XX,-XX, p.č. XXX/XX-XX, p.č. XXX/XX) p.č. XXX/XX sa stavebníci Zámocká spoločnosť a.s, J. K., S. K. sa stanú vlastníckymi jednotlivých bytov a nebytových priestorov a spoluvlastníkmi spoločných častí, spoločných zariadení a príslušenstva domu podľa V-244/2001 zo dňa 13.3.2001“,

b) Zmluva o prevode práv a povinností zo dňa 26.10.2004 (ďalej len „Zmluva o prevode“ - č.l. 12) uzavretej medzi Zámockou spoločnosťou a žalobkyňou,

a. jej predmetom (čl. II ods. 2) bol prevod práv a povinností prevodcu zo Zmluvy o výstavbe k dotknutým nehnuteľnostiam na žalobkyňu,

b. s návrhom vykonania záznamu zo dňa 12.11.2004 (vid' administratívny spis).

6. Prvostupňovým rozhodnutím bolo rozhodnuté, že

a) v súlade s § 46 Správneho poriadku a § 59 ods. 5 Katastrálneho zákona návrhu vo veci opravy chyby v katastrálnom operáte, týkajúcej sa vykonania zápisu titulu nadobudnutia Zmluva o výstavbe so súčasným zrušením zápisu titulu nadobudnutia, t.j. Dohoda o zmene, ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený dňa 13.3.2001 pod V-244/2001 k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. XXXX k.ú. I. K. v bytovom dome súp.č. XXXX na parc.č. XXX/XX, XX, XX, U. Č.. XX, XX, XX s pozemkami registra C parc.č. XXX/XX, XX, XX, XX, XX, XX, vo vlastníctve vlastníka pod por. č. 9, 119 - žalobkyňa, byt č. XX na 4.p., vchod U. Č.. XX, garáž č. XXX v suteréne, vchod U.Á. Č.. XX, nevyhovuje,

b) avšak v súlade s ustanovením § 59 ods. 1 písm. a) Katastrálneho zákona opravuje

a. v časti iný údaj u vlastníka pod por. č. 9, 119 - žalobkyňa tak, že zrušil zápis „Kolaudačné Rozhodnutie č. SU-2004,05,06,07/29209,75464-H/167-Bu zo dňa 19.12.2007" a naopak

b. v časti B -vlastník a iná oprávnená osoba, Účastník právneho vzťahu: Vlastník, u vlastníka pod por. č. 9, 119 - žalobkyňa tak, že dopĺňa titul nadobudnutia „Kolaudačné Rozhodnutie č. SU-2004,05,06,07/29209,75464-H/167-Bu zo dňa 19.12.2007" s tým, že ostatné údaje na dotknutom LV ostávajú bezo zmien.

Podľa § 46 Správneho poriadku v relevantnom znení pre preskúvanú vec rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 59 ods. 1 písm. a) Katastrálneho zákona v citovanom znení okresný úrad aj bez návrhu

a) opraví údaje katastra, ak sú v rozpore s verejnou listinou alebo s inou listinou, alebo s výsledkami prešetrovania zmien údajov katastra, alebo s výsledkami revízie údajov katastra, [...]...

7. K samotnému katastrálnemu konaniu správa katastra uviedla, že žalobkyňa sa žiadosťou s poukazom na ust. § 59 ods. 1 a 3 Katastrálneho zákona domáhala, aby prvostupňový orgán zrušil zápis titulu Dohoda o zmene a naopak zapísal ako titul nadobudnutia Zmluvu o výstavbe.

8. Výrokovú časť správa katastra po vykonanom šetrení odôvodnila tým, že nakoľko vo vkladovom konaní, ktorého predmetom bola Zmluva o výstavbe v čase jej podpisu (23.02.2001), vtedy platná legislatíva neupravovala zápis údajov na základe uvedeného rozhodnutia o povolení vkladu, bol preto zápis vkladu Zmluvy o výstavbe vykonaný do časti „D" LV č. XXXX (str. 3 prvostupňového rozhodnutia) k.ú. I. K. vo výše uvedenom znení (viď bod č. 5 tohto rozsudku).

9. Avšak neskôr, dňom 01.01.2002 nadobudol účinnosť zákon č. 255/2001 Z.z., ktorým sa mení a doplna katastrálny zákon, ako aj vyhláška Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky č. 533/2001 Z.z., ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky č. 79/1996 Z.z., ktorou sa vykonáva zákon Národnej rady Slovenskej republiky o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení vyhlášky č. 72/1997 Z.z. Nová právna úprava si vyžadovala evidovanie vlastníckych práv k budúcim bytom a nebytovým priestorom na základe zmluvy o výstavbe, vstavbe a nadstavbe domu do operátu katastra nehnuteľností v zmysle § 6 ods. 1 písm. f) Katastrálneho zákona a ust. § 29 a 30 citovanej vyhlášky.

Podľa § 6 ods. 1 písm. c) bod 2 a písmena f) Katastrálneho zákona v citovanom znení v katastri sa evidujú

c) stavby spojené so zemou pevným základom, ktoré

2. nie sú označené súpisným číslom,

[.]...

f) práva k nehnuteľnostiam evidovaným v katastri, práva k stavbám, bytom a nebytovým priestorom na základe zmluvy o výstavbe, vstavbe a nadstavbe domu, 1a) ako aj iné skutočnosti súvisiace s právami k nehnuteľnostiam, a to najmä [...]...

10. Na základe Zmluvy o prevode práva a povinnosti zo Zmluvy o výstavbe, a to v časti výstavby bytu č. 46 a balkóna, vrátane príslúchajúcich podielov na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu, boli prevedené na žalobkyňu. Konkrétne išlo o článok V. ods. 1 Zmluvy o výstavbe, podľa ktorého až dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia Okresného úradu Bratislava I, odboru životného prostredia o povolení užívania bytového domu alebo jeho častí - jednotlivých bytov, nebytových priestorov v dome, sa stanú stavebníci vlastníckymi bytov, nebytových priestorov a garážových stání, spoluvlastníkmi spoločných častí, zariadení a príslušenstva domu.

11. Z čl. III. ods. 1 Zmluvy o prevode pre prvostupňový orgán vyplynulo, že žalobkyňa sa po kolaudácii stáva výlučným vlastníkom dotknutých nehnuteľností. Toto bolo vykonané záznamom pod č. Z-1583/04 vo forme poznámky v časti „D" zápisom: „Dňom nadobudnutia právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia sa stavebníci [...] stanú vlastníckymi bytov a nebytových priestorov."

12. Následne sa žalobkyňa so Zámockou spoločnosťou dohodla (viď Dohoda o zmene) na zmene dispozičného usporiadania nehnuteľností, ku ktorým nadobudla právo nielen na základe Zmluvy o výstavbe ale aj prostredníctvom následných zmlúv, čo malo za následok nielen zmenu podielu na spoločných častiach, zariadeniach a pozemku k jednotlivým bytom a nebytovým priestorom ale aj zmenu výmery podlahovej plochy bytu č. 46.

13. Ďalej správa katastra opísala, aký vplyv na evidenciu údajov mala Dohoda o zmene, ktorej spísanie si vyžiadali radikálne zmeny v dispozičnom usporiadaní bytov a nebytových priestorov počas ich výstavby v uvedenom bytovom dome. Tento proces bol zavŕšený kolaudáciou uvedenej stavby prostredníctvom Rozhodnutia č. SU-2004,05,06,07/29209,75464-H/167-Bu zo dňa 19.12.2007.

14. Vo vzťahu k požadovanej oprave správa katastra uviedla (viď str. 5 prvostupňového rozhodnutia), že zápis titulu nadobudnutia, t.j. prostredníctvom Dohody o zmene, do majetkovej podstaty listu vlastníctva je vedený správne. Naopak, Zmluvou o výstavbe boli nadobudnuté len práva k budúcim bytom a nebytovým priestorom. Samotná oprava týkajúca sa titulu nadobudnutia vlastníckeho práva k bytu, či nebytovému priestoru bola vykonaná iba vo vzťahu ku skutočnosti, že zápis kolaudačného rozhodnutia bol na príslušnom LV evidenčne nesprávne vedený v časti: iný údaj.

15. S uvedeným odôvodnením sa žalovaný stotožnil a vyslovil záver, že v zmysle ustálenej súdnej praxe je možné v konaní o oprave chyby v katastrálnom operáte iba opraviť formálne chyby v údajoch, ktoré vznikli pri zápise týchto dohôd, verejných a iných listín do katastrálneho operátu. Tiež zdôraznil, že Zmluvou o výstavbe, ktorá bola predmetom návrhu na vklad pod č. V-244/2001, boli nadobudnuté len práva k budúcim nebytovým priestorom. Argumentáciu žalobcov s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43CoKR/48/2012 odmietol, nakoľko v predmetnom konaní išlo o vylúčenie veci zo súpisu majetku oddelenej podstaty a navyše citovaný rozsudok bol zrušený uznesením Najvyššieho súdu sp.zn. 5 Obdo 40/2013 zo dňa 24. februára 2014.

III.

Konanie na správnom súde

16. Proti preskúmanému rozhodnutiu podala žalobkyňa postupom podľa Správneho súdneho poriadku prostredníctvom právneho zástupcu na Krajský súd v Bratislave žalobu z 30.08.2017.

17. Úlohou Krajského súdu v Bratislave ako správneho súdu bolo posúdiť zákonnosť preskúmaného rozhodnutia a postup daňových orgánov podľa § 177 ods. 1 S.s.p. v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (§ 182 ods. 1 písm. e/ S.s.p.), ktorými je správny súd v preskúmanej veci viazaný (§ 134 ods. 1 S.s.p.), vrátane dôvodov podľa § 134 ods. 2 S.s.p. Po oboznámení sa s administratívnym spisom dospel k záveru, že vec bola nesprávne právne posúdená (najmä. č. 36 napadnutého rozsudku). Preto postupom podľa § 191 ods. 1 písm. c), odsek 3 písm. a) v spojení s § 191 ods. 4 S.s.p. v napadnutom rozsudku vyslovil, že preskúmané rozhodnutie v spojení s prvostupňovým rozhodnutím zrušuje a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

Podľa § 191 ods. 1 písm. c) S.s.p. v citovanom znení správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak c) vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, [...]

18. Správny súd vo vzťahu k vyjadreniu žalobkyne k vyjadreniu žalovaného poukázal na argumentáciu žalobkyne ohľadom rozhodnutia Najvyššieho súdu sp.zn. 2MCdo/11/2005 zo dňa 26. septembra 2006. V tomto konaní Najvyšší súd vyslovil právny názor, podľa ktorého je právnym titulom nadobudnutia vlastníckeho práva bytov a nebytových priestorov zmluva o výstavbe uzatvorená v zmysle ust. § 21 zák. č. 182/1993 Z.z.

19. S poukazom na relevantné ustanovenia Správneho súdneho poriadku, Katastrálneho zákona ako aj Správneho poriadku a po podrobnej rekapitulácii skutkového stavu zachyteného v administratívnom spise, žalobných dôvodov a argumentácie žalovaného správny súd zdôraznil (č. 23 napadnutého rozsudku), že spornou je iba otázka titulu nadobudnutia vlastníckeho práva k dotknutým

nehnutelnostiam.

20. S odkazom na dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 125 ods. 1) správny súd konštatoval (č. 24 až č. 27 napadnutého rozsudku), ktoré ustanovenia zák. č. 182/1993 Z.z. upravujú vznik vlastníctva bytov a nebytových priestorov v dome. Podľa správneho súdu:

„27. Právnym základom vzniku vlastníckeho práva k bytu alebo nebytovému priestoru výstavbou bytového domu je v zmysle ust. § 4 ods. 1 písm. b) v spojení ust. § 21 ods. 1 zákona o vlastníctve bytov, vždy písomná zmluva medzi stavebníkmi teda budúcimi vlastníkmi. Na základe zmluvy o výstavbe vzniká vlastníctvo bytu a nebytového priestoru, nie však bezprostredne uzavretím zmluvy o výstavbe, ale momentom dokončenia výstavby domu. Na základe zmluvy o výstavbe do času vydania kolaudačného rozhodnutia vzniká len právny režim spoluvlastníctva stavebníkov (budúcich vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome) k stavebnému materiálu, neskôr k rozostavanej stavbe, príp. k rozostavanej stavbe bytov a nebytových priestorov, príp. stavebnému pozemku, a to v podiele zodpovedajúcom vzájomnému pomeru podlahovej plochy bytu príp. nebytového priestoru k úhrnu všetkých podlahových plôch bytov a nebytových priestorov v dome.“

Podľa § 125 ods. 1 Občianskeho zákonníka v citovanom znení osobitný zákon upravuje vlastníctvo k bytom a nebytovým priestorom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) a b) zák. č. 182/1993 Z.z. v citovanom znení vlastníctvo bytu alebo nebytového priestoru v dome sa nadobúda

a) na základe zmluvy o prevode vlastníctva bytu alebo nebytového priestoru v dome s vlastníkom domu alebo s právnickou osobou, ktorá má právo hospodárenia k domu, s vlastníkom bytu alebo nebytového priestoru,

b) na základe zmluvy o výstavbe domu, vstavbe alebo nadstavbe, [...]

Podľa § 21 ods. 1 zák. č. 182/1993 Z.z. v citovanom znení vlastníctvo bytov a nebytových priestorov v dome môže vzniknúť na základe zmluvy o výstavbe, vstavbe alebo nadstavbe domu (ďalej len "zmluva") uzavretej medzi stavebníkmi alebo medzi doterajšími vlastníkmi bytov a nebytových priestorov v dome a stavebníkmi. Stavebníkom môže byť právnická osoba alebo fyzická osoba.

Podľa § 21 ods. 3 zák. č. 182/1993 Z.z. v citovanom znení na účinnosť zmluvy a jej zmien je potrebný zápis do katastra nehnuteľností.

21. Vo vzťahu k okamihu nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam odkázal správny súd na zmenu spoluvlastníctva vydaním kolaudačného rozhodnutia a tiež zdôraznil (č. 35 napadnutého rozsudku) kogentnosť spomenutej úpravy nielen v čase podpisu Zmluvy o výstavbe alebo Zmluvy o prevode ale aj v čase rozhodovania žalovaného o oprave chyby v katastrálnom operáte.

22. Ďalej správny súd vyhodnotil účinky § 46 ods. 5 Katastrálneho zákona nasledovne:

„31. Ust. § 46 ods. 5 katastrálneho zákona účinného od 15.04.2004, teda ešte pred zápisom vlastníckeho práva k predmetnému bytu a nebytovému priestoru do katastra nehnuteľnosti, vyžadovalo pre zápis vlastníckeho práva k bytu alebo nebytovému priestoru, ktoré vzniklo na základe zmluvy o výstavbe, predloženie zmluvy o výstavbe a ako vlastníka sa zapísala osoba uvedená v zmluve. Keďže vlastníctvo k predmetnému bytu a nebytovému priestoru vzniklo na základe Zmluvy o výstavbe, tak v zmysle ust. § 46 ods. 5 katastrálneho zákona účinného v čase zápisu titulu nadobudnutia vlastníckeho práva k predmetnému bytu a nebytovému priestoru na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. I. K., na ktorom je v katastri nehnuteľnosti predmetný byt vedený, zodpovedal zápis: Zmluva o výstavbe a zriadení vecného bremena zo dňa 24.02.2001 a to bez ohľadu na to, aké zápisy na liste vlastníctva č. XXXX, k.ú. I. K. tomuto zápisu predchádzali.“

23. Vo vzťahu k vytýkanému nesprávnemu právnemu posúdeniu veci žalovaným ako aj správou katastra správny súd konštatoval (č. 34 napadnutého rozsudku), že

„Rovnako rozhodnutia správnych orgánov obidvoch stupňov v časti, ktorými sa rozhodlo, že ako nadobúdací titul predmetného bytu a nebytového priestoru sa zapíše do katastra nehnuteľností tiež kolaudačné rozhodnutie, spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci, pretože vychádzajú z nesprávneho výkladu ust. § 4 ods. 1 písm. a) zákona o vlastníctve bytov. Súd v tejto súvislosti považuje za potrebné opätovne zdôrazniť, že podľa ust. § 4 ods. 1 písm. b) zákona o vlastníctve bytov je

nadobúdacím titulom vlastníctva bytu a nebytového priestoru, ktoré vznikli výstavbou, výlučne zmluva o výstavbe, teda nemôže ním byť kolaudačné rozhodnutie, pretože ust. § 4 ods. 1 písm. b) zákona o vlastníctve bytov iný titul nadobudnutia vlastníckeho práva k bytom a nebytovým priestorom, ktoré vznikli výstavbou. neupravuje."

24. V preskúmanom konaní teda správny súd dospel k záveru, že žalovaný ako aj správa katastra vec nesprávne právne posúdili, ktorá skutočnosť spôsobuje nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia aj prvostupňového rozhodnutia (č. 33 a č. 36 napadnutého rozsudku). S poukazom na vyššie uvedené dôvody dospel správny súd k záveru, že obidve rozhodnutia je nutné zrušiť.

IV.

Obsah kasačnej sťažnosti / stanoviská

A)

25. Ako kasačný súd uviedol v záhlaví proti napadnutému rozsudku sťažovateľ v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť spísanú zamestnancom žalovaného s požadovaným vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa, v ktorej mal postupom podľa § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p., vrátane nutnosti zohľadniť hore uvedenú povinnosť podľa odseku 2, uviesť sťažnostné body, ktoré sú podľa sťažovateľa nasledujúce:

k § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p.:

- správny súd bez logických argumentov a relevantných právnych záverov len skonštatoval, o že vlastníctvo k bytu sa môže nadobudnúť podľa zák. č. 182/1993 Z.z., o že Zmluva o výstavbe bola uzatvorená podľa citovaného zákona, § avšak v čase rozhodnutia správneho orgánu o povolení vkladu (č. V-244/2001 z 13.03.2001) vtedy platné znenie neupravovalo zápis k neexistujúcim nehnuteľnostiam na základe Zmluvy o výstavbe, § preto bol vykonaný zápis „Dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o kolaudácii [...]“ formou poznámky v časti „D“,
- správny súd sa arbitrárne nevysporiadal s tým, že o žalobkyňa nebola vôbec zmluvnou stranou Zmluvy o výstavbe, o napriek tomu citoval ust. § 4 ods. 1 písm. b), § 21 a § 22 zák. č. 182/1993 Z.z. a § 133 ods.2 Občianskeho zákonníka, § v tom prípade by však vlastníckymi dotknutých nehnuteľností mali byť pani J. K., pán S. K. a Zámocká spoločnosť,
- a k tomuto dôvodu poukázal na súdnu judikatúru,

k § 440 ods. 1 písm. h) S.s.p.:

- správny súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu, a to o od rozsudku sp.zn. 1Sžr/185/2012 zo dňa 24. septembra 2013, podľa ktorého § otázka platnosti a právnych úkonov zmluvy o postúpení práv a povinností, Zmluvy o nadstavbe, postup správy katastra vo vkladovom konaní, skúmanie stavebného povolenia, či samotná ne/existencia rozostavaných bytov nemôže byť riešená v konaní o návrhu na opravu chyby v katastrálnom operáte, pretože správa katastra v tomto konaní nemôže nad rámec stanovený zákonmi zrušiť zápis listín, alebo zasahovať do znenia zmlúv a dohôd a listín, ktoré boli zapísané do katastra, a tým vlastne meniť predmet prevodu alebo jeho časť, môže len opraviť chyby, ktoré vznikli pri zápise týchto dohôd do katastra, a o od rozsudku sp.zn. 3 Sž-o-KS 109/2006 zo dňa 31. júla 2007 (publikovaný pod č. R 44/2008), podľa ktorého § v konaní podľa § 59 zák. č. 162/1995 Z.z. môže správa katastra opraviť len chyby v údajoch, ktoré vznikli pri zápise týchto dohôd, verejných a iných listín do katastrálneho operátu (t.j. v rozpore so zapísanými listinami). Rozpor nemôže spočívať v rozdielnom právnom názore na interpretáciu právneho predpisu.

26. Záverom sťažovateľ navrhol procesný záver konania na kasačnom súde v tom duchu, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

B)

27. Z vyjadrenia žalobkyne z 01.06.2020 (č.l. 146) ku kasačnej sťažnosti vyplýva, že namieta argumentáciu sťažovateľa (najmä bod č. 10 kasačnej sťažnosti) odmietajúcu Zmluvu o výstavbe ako titulu nadobudnutia vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam, ktorá nemá oporu ani v administratívnom spise žalovaného a nevychádza ani zo zisteného skutkového a právneho stavu. Podľa žalobkyne sa správny súd naopak v preskúvanom rozhodnutí zaoberal argumentáciou sťažovateľa, odôvodnil vec svojou úvahou a argumentáciou a tiež vyvodil právny záver v preskúvanej veci.

28. Ďalej žalobkyňa zdôraznila, že podľa čl. II Zmluvy o výstavbe sa stala stavebníkom dotknutých nehnuteľností. V prípade oprávnenia správy katastra vykonať opravu údajov poukázala na rozsudky Najvyššieho súdu sp.zn. 4Sžr/14/2013 zo dňa 19. novembra 2013 a sp.zn. 10Sžr/85/2012 zo dňa 29. mája 2013 s tým, že v preskúvanej veci sa nerieši vznik, zmena a ani zánik vlastníckeho práva.

29. Vo vzťahu k ďalšiemu dôvodu kasačnej sťažnosti (§ 440 ods. 1 písm. h/ S.s.p.) a odkazu na rozsudok Najvyššieho súdu sp.zn. 1Sžr/185/2012 zo dňa 24. septembra 2013 žalobkyňa vyslovila názor, že cieľom opravy v uvedenom konaní bolo odstránenie neexistujúcich rozostavaných bytov z evidencie katastra nehnuteľností, tzn. predmetom konania nebola oprava chyby podľa ustanovenia § 59 Katastrálneho zákona, ale v podstate zmena vlastníckych práv.

30. Záverom žalobkyňa navrhla, aby kasačný súd sťažovateľom podanú kasačnú sťažnosť zamietol. Pre prípad úspechu si žalobkyňa uplatnila nárok na náhradu trov kasačného konania. K vyjadreniu žalobkyňa pripojila rozsudky súdov, na ktoré sa odvolávala.

V.

Právne názory kasačného súdu

A) Všeobecné vymedzenie kasačnej právomoci

31. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež ako „Najvyšší súd“) konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas [§ 443 ods. 2 písm. a) S.s.p.], a s prihliadnutím na formálnu viazanosť posudzovania kasačnej sťažnosti [§ 453 ods. 2 časť vety prvej pred bodkočiarkou v spojení s § 439 ods. 3 písm. a) S.s.p.] a neviazanosť sťažnostným návrhom (§ 453 ods. 3 S.s.p.) kasačný súd preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyseľne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.) si osvojil záver, že kasačnú sťažnosť je v zmysle § 461 S.s.p. potrebné zamietnuť, nakoľko po jej preskúmaní kasačný súd na základe nižšie uvedených právnych názorov dospel k záveru, že je nedôvodná. Takto kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol súbežne zverejnený tak na úradnej tabuli súdu ako aj na webovej stránke Najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 22. júna 2021 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

32. Na prvom mieste kasačný súd zdôrazňuje, že zákonodarca výkon správneho súdnictva (najmä čl. 46 a čl. 142 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) založil iba na návrhovej slobode účastníka (v preskúvanej veci sťažovateľa), t.j. na zodpovednosti za obranu svojich práv (vigilantibus leges sunt scriptae) v medziach čl. 13 Dohovoru o ochrane základných práv a ľudských slobôd, vybrať si podľa Správneho súdneho poriadku z prostriedkov ochrany ten najvhodnejší proti preskúvanému rozhodnutiu či postupu správcu dane a následne proti napadnutému rozsudku. Preto kasačný súd nie je oprávnený do tejto procesnej slobody vstupovať.

33. V uvedenej súvislosti musí kasačný súd tiež zdôrazniť, že právo na súdnu ochranu (čl. 46 a nasl. ústavy Slovenskej republiky) nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzujúcim podmienkam (čl. 51 ods. 1 ústavy). To platí aj v prípade kasačnej sťažnosti ako mimoriadneho opravného prostriedku (§ 438 ods. 1 S.s.p.), ktorý nie je možné

použiť „celoplošne“ na odstránenie nespokojnosti účastníka konania s akýmkoľvek rozhodnutím správneho súdu a ktorej aplikácia môže narušiť princíp právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (§ 145 S.s.p.).

34. Zo zásady, že kasačný súd je dôvodmi kasačnej sťažnosti viazaný [§ 439 ods. 3 písm. a) a contrario § 453 ods. 2 veta druhá S.s.p.] jednoznačne vyplýva procesná povinnosť sťažovateľa s plnou zodpovednosťou za procesný výsledok navrhnutý v kasačnej sťažnosti [sťažnostný návrh podľa § 445 ods. 1 písm. d) S.s.p.] objasniť zákonným spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť opravného prostriedku, a náležite vymedziť dôvod kasačnej sťažnosti [§ 440 v spojení s 445 ods. 1 písm. c) S.s.p.]. V dôsledku spomenutej viazanosti kasačný súd nekoná nad rozsah (§ 453 úvod S.s.p.), ktorý sťažovateľ vymedzil v kasačnej sťažnosti uplatnenými dôvodmi.

B) K nesprávnemu právnemu posúdeniu - písm. g/:

35. Z vyššie uvedených sťažnostných bodov (viď bod č. 25) pre kasačný súd vo všeobecnosti vyplýva generálna námietka sťažovateľa, že správny súd nesprávne právne posúdil ustanovenia Katastrálneho zákona spolu so zák. č. 182/1993 Z.z. a ich aplikáciu správou katastra na vznik vlastníctva k dotknutým nehnuteľnostiam nielen v štádiu ich rozostavanosti ale aj skolaudovania.

36. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na to, že s týmto kasačným dôvodom zákonodarca spája právnu situáciu, kedy správny súd na správne a zákonným spôsobom zistený skutkový stav (§ 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p.) bez vád zaťažujúcich jeho rozhodovanie (písmena a/ až f/) nesprávne aplikuje objektívne právo v merite veci, a to spätne na takto zistený skutkový stav, bez možnosti opory v doterajšej ustálenej rozhodovacej praxi kasačného súdu (a contrario písmeno h/).

37. Uvedený dôvod je relevantný iba, ak je nesprávnosť aplikácie objektívneho práva správnym súdom (resp. nesprávne vyriešenie niektorej právnej otázky správnym súdom) zapríčinená chybným výberom normy hmotného práva alebo procesného práva, ktorá vo svojej hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Preto nesprávne právne posúdenie veci správnym súdom konkrétne môže spočívať v tom, že použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval. Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

38. Podľa sťažovateľa správny súd len skonštatoval, že vlastníctvo k bytu sa môže nadobudnúť podľa zákona č. 182/1993 Z.z. zmluvou o vstavbe, výstavbe a nadstavbe a že Zmluva o výstavbe bola uzatvorená podľa uvedeného zákona, avšak bez logických argumentov a relevantných právnych záverov. Tiež poukázal na vtedy platnú právnu úpravu, ktorá neupravovala zápis k neexistujúcim nehnuteľnostiam. Súčasne sťažovateľ uviedol, že aj keby pripustil argumentácie správneho súdu vo vzťahu k aplikácii § 4, resp. § 21 zák. č. 182/1993 Z.z., potom by však boli vlastníckymi aj dotknutých nehnuteľností stavebníci Zámočká spoločnosť, pani J. K. a pán S. K. podľa rozhodnutia o vklade č. V-244/01 z 13.03.2001. Kasačný súd s uvedenou argumentáciou sťažovateľa nesúhlasí na základe nižšie uvedených dôvodov. Obdobné závery Najvyšší súd uviedol aj vo veciach sp.zn. 1Sžrk/3/2020 a sp.zn. 1Sžrk/4/2020.

39. Pre kasačný súd z napadnutého rozsudku vyplýva, že správny súd jasne a zrozumiteľne objasnil svoj prístup k aplikácii zákona č. 182/1993 Z.z. Pri riešení právnej otázky titulu nadobudnutia vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam zmienil ustanovenia Občianskeho zákonníka a ich prepojenia na zákon č. 182/1993 Z.z.

40. Názor následne vyslovený správnym súdom, že právnym základom vzniku vlastníckeho práva k bytu sú vždy písomné zmluvy medzi stavebníkmi, kasačný súd potvrdzuje ako vecne správny. Preto správe katastra nič nebránilo, aby ako titul nadobudnutia vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam zapísala na LV č. XXXX v k.ú. I. K. Zmluvu o výstavbe v spojení so Zmluvou o

prevode práv.

41. Správny súd poukázal aj na tú relevantnú skutočnosť (viď citované č. 31 napadnutého rozsudku), že znenie Katastrálneho zákona platné v čase zapísania nielen vkladu Zmluvy o výstavbe (ku dňu 13.03.2001) ale aj uzavretia Zmluvy o prevode (ku dňu 26.10.2004) si vyžadovalo pre zápis vlastníckeho práva k bytu alebo nebytovému priestoru, ktoré vzniklo na základe zmluvy o výstavbe, predloženie uvedenej zmluvy o výstavbe. Preto správny súd ustálil svoj názor tak, že bez ohľadu na to, aké zápisy na LV č. XXXX pre k.ú. I. K. predchádzali, tak zápisu vlastníckeho práva k predmetnému bytu a nebytovému priestoru mal zodpovedať zápis: Zmluva o výstavbe a zriadení vecného bremena zo dňa 24.02.2001.

42. Navyše k tomu kasačný súd dodáva, že s týmto názorom korešponduje ust. § 21 ods. 3 zák. č. 182/1993 Z.z., ktoré v preskúmvanej veci tak pre účinnosť Zmluvy o výstavbe ako aj Zmluvy o prevode vyžaduje zápis do katastra nehnuteľností.

43. Práve z uvedených právnych titulov mala správa katastra vychádzať. Správny súd sa riadne vysporiadal s účinkami kolaudačného rozhodnutia, ktoré bolo aj podľa kasačného súdu chybné uvedené správou katastra v prvostupňovom rozhodnutí ako titul nadobudnutia v časti B LV č. XXXX. Kasačný súd sa stotožňuje s charakteristikou kolaudačného rozhodnutia, ktoré správny súd opísal pod č. 27 napadnutého rozsudku. Preto zmluvné ustanovenie o odklade vzniku vlastníctva až k okamihu právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia (resp. rozhodnutia stavebného úradu o povolení užívania bytového domu alebo jeho časti) nie je oprávnené eliminovať účinky zákona.

44. Rovnako kasačný súd odmieta argumentáciu sťažovateľa (viď bod č. 38 tohto rozsudku), že žalobkyňa svojim návrhom vlastne dosiahne, aby ako vlastníci dotknutých nehnuteľností boli zapísaní Zámocká spoločnosť, pani J. K. a pán S. K. v zmysle rozhodnutia o vklade č. V-244/01 z 13.03.2001. Uvedený názor sťažovateľa nemá oporu vo vzájomnom vzťahu Zmluvy o prevode a Zmluvy o výstavbe, ktoré zmluvné typy sa využívajú na proces výstavby a následného prevodu vlastníctva k bytom a nebytovým priestorom v bytových domoch.

45. Z čl. X. ods. 1 Zmluvy o výstavbe vyplýva, že stavebníci sú oprávnení previesť svoje práva a povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy o výstavbe na tretiu osobu - stavebníka za podmienky dodržania ostatných ustanovení Zmluvy o výstavbe. Uvedené bolo následne označené v čl. I ods. 2 a čl. II Zmluvy o prevode ako jej predmet a teda už nie vyše označení Zámocká spoločnosť, pani J. K. a pán S. K. ale žalobkyňa sa dňom nadobudnutia práv a povinností stala stavebníkom vo vzťahu k dotknutým nehnuteľnostiam (viď čl. III ods. 1 Zmluvy o prevode). Pre kasačný súd je s prihliadnutím na čl. VII. ods. 1 záver Zmluvy o prevode jednoznačné, že žalobkyňa sa takto stala aj parciálne dotknutým subjektom Zmluvy o výstavbe.

46. Na základe vyššie uvedených záverov vyhodnotil kasačný súd prvý dôvod kasačnej sťažnosti ako nedôvodný a ako taký ho odmietol.

C) K dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. h) S.s.p.: odklon

47. Ďalej sťažovateľ v kasačnej sťažnosti výslovne namietal odklon od rozhodovacej praxe kasačného súdu správnym súdom v zmysle § 440 ods. 1 písm. h) S.s.p. Pre právnu otázku, ktorú má na mysli § 440 ods. 1 písm. h) S.s.p., je charakteristický „odklon“ jej riešenia, ktorý zvolil správny súd, od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu. Ide tu teda o situáciu, v ktorej sa už rozhodovanie kasačného súdu ustálilo na určitom riešení právnej otázky, správny súd sa však svojím rozhodnutím odklonil od „ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu“. Tento dôvod kasačnej sťažnosti nepovažuje za naplnený a na základe nižšie uvedených právnych argumentov dospel k záveru o zákonnosti a správnosti napadnutého rozsudku.

47. Pri vymedzení pojmu „ustálená rozhodovacia prax kasačného súdu“ (napríklad uznesenie

Najvyššieho súdu sp.zn. 1Sžfk/68/2018 zo dňa 28. apríla 2020) kasačný súd naďalej vychádza zo stanovísk správneho kolégia alebo rozhodnutí senátov správneho kolégia, ktoré sú publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Súčasťou ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu je tiež prax vyjadrená opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach senátov správneho kolégia Najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia Najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili.

48. Sťažovateľom uvedený rozsudok Najvyššieho súdu sp.zn. 1Sžr/185/2012 zo dňa 24. septembra 2013 spolu s rozsudkom sp.zn. 3 Sž-o-KS 109/2006 zo dňa 31. júla 2007 nepochybne spadajú pod vyššie vymedzený rozsah.

49. Sťažovateľ prostredníctvom posledne uvedeného rozsudku je presvedčený, že aj na preskúmanú vec sa vzťahuje tam uvedený právny názor. S týmto ale kasačný súd nemôže vysloviť súhlas, nakoľko v preskúmanej veci nejde o rozdielny právny názor na interpretáciu právneho predpisu ale o chybný zápis inej listiny.

50. Čo sa týka ďalšieho rozsudku Najvyššieho súdu sp.zn. 1Sžr/185/2012 uvedeného sťažovateľom, po preskúmaní jeho obsahu a právnych záverov sa kasačný súd musel stotožniť s argumentáciou žalobkyne, že na rozdiel od predmetu sporu v preskúmanej veci cieľom opravy v konaní vedenom pod sp.zn. 1Sžr/185/2012 bolo odstránenie neexistujúcich rozostavaných bytov z evidencie katastra nehnuteľností, tzn. predmetom konania nebola oprava chyby podľa ustanovenia § 59 Katastrálneho zákona, ale v podstate zmena vlastníckych práv.

51. Navyše k uvedenému musí kasačný súd uviesť, že sťažovateľ pri sťažnostných bodoch prezentovaných k tomuto dôvodu sa musí dôsledne pridržiavať ustanovenia § 440 ods. 2 S.s.p. Aj v tomto prípade kasačný súd zotrváva na právnych názoroch, že otázkou relevantnou podľa § 440 ods. 1 písm. h) S.s.p. však môže byť len právna otázka, ktorú kasačný súd alebo Najvyšší súd riešil a na ktorej je založený sťažovateľom uvádzaný rozsudok. Uvedenej požiadavke zákonodarcu nemôže byť učinené zadosť ani reštriktívnou citáciou jednej či niekoľkých viet odôvodnenia rozsudku vybraného sťažovateľom bez uvedenia, prečo citovaný text vzhľadom na skutkový stav, tvoril riešenie základnej právnej otázky hodnotenej citovaným súdom.

Podľa § 440 ods. 2 S.s.p. v citovanom znení dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

52. Na základe uvedeného musel kasačný súd vyhodnotiť jednotlivé dôvody kasačnej sťažnosti ako aj samotnú kasačnú sťažnosť, že nie je dôvodná (§ 461 S.s.p.).

VI.

53. Kasačný súd vzhľadom na dôvody kasačnej sťažnosti uplatnené sťažovateľom uvádza, že napadnutý rozsudok má všetky formálne i obsahové náležitosti rozhodnutia požadované v zmysle § 139 S.s.p. Preskúmané rozhodnutie nevychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré by následne bolo logicky vyhodnotené a riadne právne posúdené. Kasačný súd sa preto stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi zistenými správnym súdom, že orgán verejnej správy nedodrжал požiadavku zákonnosti pri priebehu a následnom vydaní preskúmaného rozhodnutia.

54. Počas konania kasačný súd z dostupných zdrojov nezistil a ani mu nebolo účastníkmi naznačené, resp. nedospel k záveru, že by sa vyskytli prekážky pre konanie z dôvodov neústavnosti alebo potreby výkladu komunitárneho práva aplikovaných právnych predpisov a súvisiacich právnych aktov orgánov Európskej únie, pre ktoré je potrebné konanie prerušiť, popri prípade výskyt skoršej judikatúry, od ktorej by sa tento rozsudok odkláňal.

55. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobkyne a stanoviska žalovaného ako aj s prihliadnutím na závery obsiahnuté svojej staršej judikatúry (čl. 1 ods. 1 ústavy), najmä už v predchádzajúcich rozhodnutiach sp.zn. 1Sžrk/3/2020 a sp.zn. 1Sžrk/4/2020 ako aj v citovanom rozhodnutí sp.zn. 1Sžfk/68/2018, 1Sžr/185/2012 ako aj sp.zn. 3 Sž-o-KS 109/2006, pri ktorých kasačný súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od nich obsahu a vyslovených právnych názorov (viď účinky sledované v § 20 a contrario § 22 ods. 1 S.s.p. spolu s čl. 144 ods. 1 ústavy) s prihliadnutím na ústavný princíp právnej istoty ako aj svojej úlohy zjednocovateľa súdnej judikatúry (§ 20 S.s.p.) odchýlil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska v zmysle záverov judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zjednocovania alebo zamedzovania vydávania protirečivých rozsudkov, najmä vec Zielinsky, Pradal a spol. v. Francúzska republika č. A- 24846/94, 34165/96 až 34173/96, poprípade vec Borovská a Forrai v. Slovenská republika č. A- 48554/10 z 25.11.2014), s oznámením termínu vyhlásenia rozsudku postupom podľa § 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

56. Kasačný súd v preskúmvanej veci v súlade s ust. § 455 S.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by nariadenie pojednávania by bolo potrebné.

57. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd postupom v zmysle § 167 ods. 1 v spojení s § 467 ods. 1 S.s.p. na základe princípu úspešnosti sťažovateľa, čo v konaní o kasačnej sťažnosti nenastalo, a naopak žalobkyňa ako protistrana bola úspešná. Podľa § 467 ods. 1 S.s.p. ustanovenia o trovách konania sa primerane použijú na kasačné konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 v spojení s § 439 S.s.p.).